

din, že si toho zaměstnavatel nepřije a práci přes čas ani honorovati nebude, nelze tomu podle § 914 obč. zák. rozuměti jinak, než, že umluvená mzda měla býti odměnou pouze za normální osmihodinovou práci. Výklad, jakoby v této umluvené mzdě měla býti obsažena také paušalovaná odměna za práci přes čas, nelze srovnati s doslovem a smyslem úmluvy, kterou práce přes čas výslovně byla zakázána. Kdyby žalobce o své újmě přes tento zákaz byl práci přes čas konal, neměl by ovšem nároku na odměnu. Když však zaměstnavatel, třebaže mu při sjednání smlouvy zakázal práci přes čas, pak přece na něm práci přes čas žádal buď výslovně nebo tím, že mu ukládal tolik práce, že ji při obyčejných schopnostech nemohl v osmihodinové pracovní době zdolati, jest povinen ho zvláště za to odměniti, když žalobce, podrobiv se tomuto, výslovně nebo mlčky mu udělenému příkazu, práci přes čas vykonal. Okolnost, že žalobce při ujednání smlouvy na to přistoupil, že mu práce přes čas nebude honorována, je nerozhodna, poněvadž, jak dovoděno, takové vzdání se předem je podle zákona neplatné. Z toho, že se žalobce při výplatě mzdy nedovolával svého nároku na odměnu za práce přes čas, nelze souditi, že se toho nároku vzdal dodatečně (sb. n. s. čís. 6485). Nelze žalobci ani vytýkati, že jedná proti zásadě poctivosti a víry, když žádá dodatečně odměnu za práci přes čas, neboť nemůže se přičítati této zásadě, když žalobce žádá to, co mu patří podle zákona. Záleží tedy na tom, zda byla na žalobci práce přes čas výslovně žádána nebo zda alespoň mu bylo ukládáno tolik práce, že na ni při obyčejných schopnostech s osmi hodinami práce nemohl vystačiti, a zda práci přes čas skutečně konal.

Čís. 8131.

Zájemné popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák. jest prozatímním opatřením a platí o něm ustanovení § 399 čís. 3 ex. ř. Byla-li složena jistota za nájemné, jest zájemné popsání zrušiti též vzhledem k § 1101, druhý odstavec, obč. zák.

(Rozh. ze dne 14. června 1928, R I 431/28.)

Návrh žalovaného, by bylo zrušeno zájemné popsání vnesených svršků, soud prvé stolice zamítl. **D ů v o d y:** Strana žalující prohlásila, že trvá na zájemném popsání a od zákonného zástavního práva neupouští. V projednávaném případě nejde o zajištění pohledávky peněžitě ve smyslu § 379 ex. ř., jehož se dostává ohroženému soudním povolením a výkonem, nýbrž o zjištění, kterých předmětů se týká zástavní právo, jež zákon podle § 1101 obč. zák. poskytuje straně žalující. Toto zákonitě zástavní právo nemůže býti straně, pokud se ho sama nevzdá, soudcovským výrokem odňato pokud se týče býti jinou jistotou nahraženo. Nevztahuje se tudíž ustanovení § 399 čís. 3 ex. ř. na případ § 1101 obč. zák. a slušelo návrh strany žalované zamítnouti. **R e k u r s n í s o u d** zrušil zájemné popsání svršků. **D ů v o d y:** Při zájemném popsání podle dvorského dekretu ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb.

z. s. a předpisu § 1101 obč. zák. nejde o to, by zástavní právo bylo teprve uskutečněno nebo zákonitě proměněno v soudcovské právo zástavní, nýbrž o to jde, by zákonné právo zástavní pronajímatele bylo ochráněno a zabezpečeno, zejména proti nebezpečí vyvlečení vnesených svršků a by pronajímateli byl opatřen důkaz, na které věci se podle § 1101 obč. zák. jeho zákonné právo zástavní vztahuje. Zájemné popsání není tedy úkonem exekucním, zejména exekucí k zajištění, nýbrž prozatímním opatřením podle čl. XIII. čís. 6 a čl. XXVII. uvoz. zák. k ex. ř. ve smyslu druhého odstavce druhého dílu ex. řádu, při čemž přicházejí v úvahu podle čl. XXVII. první odstavce uvoz. zák. k ex. řádu předpisy exekucního řádu v příčině řízení (§§ 378 až 402 ex. ř.), v úvahu tedy zejména také předpis § 399 čís. 3 ex. ř., podle něhož může býti prozatímné opatření zrušeno, dal-li odpůrce strany ohrožené jinakou jistotu, kterou soud shledal postačitelou a se tím vykázal. Jak z ustanovení druhého odstavce § 1101 obč. zák. zřejmo, jest zájemné popsání oprávněno jen tehdy, není-li nájemné zapláceno nebo zajištěno. Když však žalovaný k zajištění zažalovaného nedoplatku činžovního 43.000 Kč, který jinak neuznává, složil u Zemské banky v Praze 44.000 Kč v hotovosti jako soudní deposit s tím, by peníz ten byl vydán žalobcům pro případ právoplatného rozsouzení sporu v jich prospěch a tím účel, jemuž zájemné popsání má sloužiti, nahradil úkonem, který vymáhanému nedoplatku nájemného poskytuje plnou jistotu, není důvodu, by povolené zájemné popsání, jehož účel složenou, plně postačující jistotou odpadl, podle § 399 čís. 3 ex. ř. nebylo zrušeno.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávnění. Vývody dovolacích rekurentů nejsou s to vyvrátiti správnost stanoviska rekursního soudu, že zájemné popsání vnesených svršků podle § 1101 obč. zák. jest prozatímním opatřením a že ohledně něho platí ustanovení § 399 čís. 3 ex. ř., pročež, když za dlužné nájemné, pro které zájemné popsání, o něž jde, bylo povoleno, dána byla dostatečná jistota, že bylo zájemné popsání zrušiti, aniž lze přisvědčiti k vývodům dovolacích rekurentů, pokud napadají názor rekursního soudu, že zájemné popsání bylo vzhledem na složenou jistotu též zrušiti podle § 1101 druhý odstavec obč. zák. Co se toho týče, že zájemné popsání vnesených svršků (§ 1101 obč. zák.) jest prozatímním opatřením, plyne správnost tohoto stanoviska rekursního soudu z účelu zájemného popsání, jímž jest podle dvorského dekretu ze dne 5. listopadu 1819, čís. 1621 sb. z. s., zachovaného v platnosti článkem XIII. uv. zák. k ex. ř. a podle § 1101 obč. zák. ochrana a zabezpečení zákonného zástavního práva váznoucího na vnesených svršcích pro případ jich vyvlečení a opatření důkazu pro pronajímatele o tom, na které věci se jeho zástavní právo vztahuje. Tímto svým účelem, ježto nejde při něm o zjednání zástavního práva, neboť toto zde jest již ze zákona od vnesení svršků, a ježto nejde o exe-

kuční úkon vůbec, řadí se zájemné popsání k prozatímním opatřením, které sice v exekučním řádě není uvedeno, ale stanoveno jest § 1101 obč. zák. (Srovnej výnos min. sprav. ze dne 6. března 1902, čís. 4121, motivy k třetí dílčí novele str. 197, rozhodnutí sb. n. s. čís. 5199, 5654, Ehrenzweig, Sachenrecht § 275, 5, Neumann str. 1014.) Ježto pak, co se týče řízení, platí o prozatímních opatřeních mimo exekuční řád stanovených, pokud dotyčná prozatímní opatření byla v platnosti zachována, podle čl. XXVII. uvoz. zák. k ex. ř., předpisy exekučního řádu o prozatímních opatřeních (§§ 378 až 402), má místo co se týče zájemného popsání ustanovení § 399 čís. 3 ex. ř. a když byla za dlužné nájemné, pro které bylo zájemné popsání povoleno, dána dostatečná jistota, právem rekursní soud zájemné popsání podle § 399 ex. ř. zrušil. Rekursní soud však též nepochybil, opřev zrušení zájemného popsání o ustanovení § 1101 druhý odstavec obč. zák. Podle tohoto ustanovení má pronajímatel právo vnesené svršky zadržeti a za jejich zájemné popsání žádati, jestliže se nájemník stěhuje nebo se věci zavlékají, aniž bylo nájemné zapláceno nebo zajištěno. Z toho ustanovení nelze jinak usuzovati a rekursní soud právem usoudil, že zájemné popsání nemá místa a, bylo-li provedeno, že jest je zrušiti, byla-li, jako v tomto případě, za nájemné dána jistota (srovnej Ehrenzweig, Sachenrecht § 275 pozn. 28). Dodati jest, že dovolací rekurenti nepřípadně poukazují na to, že zrušením zájemného popsání může jim ujíti jistota, záležející v popsání svrscích, pro příští nájemné. Zájemné popsání, o něž jde, bylo žádáno a povoleno pro dlužné nájemné a nikoli pro nájemné příští. Proto pro odepření zrušení zájemného popsání z uvedeného důvodu nebylo místa.

Čís. 8132.

K povolení prozatímního opatření odděleného bydliště podle § 382 čís. 8 ex. ř. jest třeba osvědčení ohrožení, nestačí pouhé jeho tvrzení. Ojedinelá pohružka rozčileného manžela manželce není ještě důvodem povolení prozatímního opatření podle § 382 čís. 8 ex. ř.

(Rozh. ze dne 14. června 1928, R I 439/28.)

Soud první stolice povolil manželce prozatímní opatření odděleného bydliště, rekursní soud návrh manželky zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolací rekurentka neprávem vytýká rekursnímu soudu, že neuznal za osvědčené její ohrožení ve společné domácnosti se žalovaným jejím manželem a že následkem toho nevyhověl její žádosti o povolení odděleného bydliště. Nikdo ze slyšených přezvědných osob nepotvrdil, že se žalovaný k žalobkyni, jak tato tvrdila, hrubě choval, že jí nadával